

MLADI DUB

*Školske Novine
Osnovne Škole Ivo Kozarčanin*

Hrvaska Dubica

Za Godinu 2013./2014.

NAŠ „SMRČAK“

Uvod

Dragi učenici, ljeto je napokon završilo, a radni dio godine ponovno otpočeo svoj spori, ali postojani tijek. Mada rijetko tko na iznešenu činjenicu registra poklikom (osim možda jednog štrebera u šestom i dvoje u sedmom razredu) morate joj pristupiti, ne kao osudi ili kazni, već kao prilici da postignete bolje, učinite više i posljedično, vinete se visoko, daleko više no što su vam mame i bake obećavale da možete. Drugim riječima, svatko od vas treba pokušati nadmašiti, ne samo ostale u razredu, već i sebe same testirajući svoje granice (jer samo ćete tako saznati dokle točno sežu vaše pojedinačne mogućnosti), a onda u lipnju, kad i posljednji redak bilježnice bude ispisan, posljednji zadatak u radnoj ispunjen te apsolutno svaka stranica u udžbeniku bude imala uši, da se mirno i bez kajanja možete osvrnuti na tada već proteklu godinu i s podsmjehom pomisliti: „O.K., nemam kajanja..“.

No, dotad je još daleko, a u međuvremenu, bit će krvi i suza, neki će biti ismijani, neki poljubljeni po prvi put, neki možda i zaprošeni, drugi opet pretučeni ili nagrađeni, no u svemu tome jedno je sigurno.....svatko će ostaviti svoj trag!

Promišljanje urednika

Što je škola?

(pitali smo učenike OŠ Ivo Kozarčanin ŠTO JE ŠKOLA oni su nam odgovorili)

- *Učenici su rekli da je škola ustanova u kojoj se obrazuju i uče ono što će im trebati kroz cijeli život*
- *Ali neki su rekli da je škola malo dosadna, ali na kraju ispadne sve uredu i odlično jer smo sa svojim prijateljima*
- *Jednog prvačića, iz jedne druge škole, pitali su ga što očekuje od škole on im je odgovorio „dosadu i zabavu“*
- *Naši učenici su naravno zadovoljni sa učiteljima i načinom učenja određenih predmeta*

PRVAŠIĆI

Što je to maleno i slatko, a nije kutija mačića? Marljivo i željno učenja, a nije mali Kinez? Ima ih više, no u nevolji se drže kao jedan princip, a nisu mravi...? Još uvijek ništa? Vjerovali ili ne, riječ je o prvašićima naše osnovne škole!

Njih jedanaest, a niti jedan zaposlen; dečkiju sedam, a niti jedan oženjen; cure četiri, a niti jedna udana; razred jedan, no dovoljno vrijedan.

Prvoga u mjesecu rujnu zakoračili su u našu školu prvi puta kao učenici, a ne više kao predškolci. U prijedvorju im u susret pohitaše novi, ovogodišnji predškolci. Iskre su frcale, adrenalin ključao, a zrak se naprosto mogao nožem na šnite izrezati. Prvaši uputiše nadmen pogled i zajedno pomisliše: „Što je klinci, pazite da vam dude ne poispadaju!“. „Otpilite stakelje, nikad vi nećete

razumjeti našu generaciju!“ - odvratiše im predškolci, time prihvativši upućeni izazov. Bio je to prizor za pamćenje, obližnje bake načas odložiše motike ne bi li se bolje usredotočile na

tijek zbivanja, auti stadoše, semafori zaglaviše na žutom, a jedan dežurni svu težinu trenutka proguta u jednom gutljaju, te bojeći se za život tiho u mislima zajeca: Mama!.

Dvadeset i pet ih tako stajaše, a među njima ukupno dvadeset zuba. Krajčkom oka moglo se spaziti dva osmaša kako, promatrajući ih, započinju lokalnu okladu, „Ma prvaši će ih dobiti, veći su i jači“ - samouvjereno je tvrdio jedan. „Da, ali predškolci nemaju što izgubiti“ – s podsmjehom je zaključio drugi. Napetost je postala nesnošljiva kad je jedna mačka ušla, stala između njih, oblizala se i nezainteresirano otišla, ni ne shvativši da je upravo poslužila kao okidač (jer, čini se kako su golubovi tad imali pametnijeg posla). Zakleo bih se kako je i vjetar tad na čas stao ne bi li vidio što će biti te baš kad je iščekivani okršaj poprimio puninu svoga uvoda, oglasilo se školsko zvono te su svi mirno i razočarani otišli dalje svojim poslom u pripadajuće učionice. E da, kao što rekoh, bio je to trenutak za pamćenje pri kojem su se čak i lokalne televizije ponizno ispričale radi svog odsustva jer su morale izvještavati o nekakvom nevažnom požaru koji je buktno u isto vrijeme, no dobro, nećemo im to zamjeriti.

*Prvaši jadni
tad ni ne
znaše da to
bijaše tek
početak
njihovih
muka, te da će
tek nakon
mnogo, mnogo
znoja, krvi i
popijene
Divke možda,
ali samo*

možda uspjeti završiti prvi razrad te time uči među velikane stekavši pravo s visoka gledati nove prvašice, dok ovi opet, istovremeno to čine predškolicima....a gdje će im tek onda biti kraj?!

Oda osmom razredu

*Dugo su ih tlačili, navlačili i kušali,
no, unatoč svemu oni su ipak opstali.
Sa smješkom na licu odoše dalje u pobjede nove,
porazi im preteški pa zaključiše -
bit' će najbolje da ih za sobom ostave.*

*Gle, eno frizerka, mehaničar, ili zubar pak,
pilot, trener, kuhar,*

ili budući učitelj čak!

Kirurga il' liječnika nema,

ni medicinske sestre da izmjeri tlak,

Al' će se naći policajac il' pjesnik,

ili pak pisac da nam pročita koji redak,

Politika il' vojska, srećom, nikog nisu zainteresirali.

No, bili muško il' žensko, zanimljivo,

Svi bi bogati i slavni bili.

Bilo kako bilo,

nek' svi pod suncem svoje mjesto nađu,

na odlasku izljube mamu i ćaću,

u novom gradu se uspješno snađu,

danas-sutra nek' rađe za dobru plaću,

a na kraju priče, u svijetu bijelom

da svi do jednog svoj osmijeh pronađu!

Osmislio:

Nepoznat, no nadobudan autor..

Sudjelovanje škole na državnom natjecanju iz Tehničke kulture

2002. godina prema gregorijanskom kalendaru nije bila prijestupna, a otpočela je svoj tijek jednog kišnog utorka. Euro optimisti možda će je se sjećati po uvođenju eura u papirnatim novčanicama i kovanicama u Austriji, Belgiji, Finskoj, Grčkoj, Nizozemskoj, Portugalu i Španjolskoj. Sportski entuzijasti sa smješkom će komentirati Zimske olimpijske igre u Salt Lake Cityju na kojim je Janica Kostelić osvojila zlato u skijaškoj kombinaciji za žene, a filmofili pak po filmu Chicago koji je, osvojivši Oscara za najbolji film dominirao u svjetskim kinima. Između ostalog, bila je to godina kada je Istočni Timor proglašen nezavisnom državom te kada je NATO pozvao Rumunjsku, Bugarsku, Estoniju, Litvu i Latviju da mu se pridruže u igri. Ivica Račan bio je predsjednik vlade RH, najprodavaniji auto bio je VW Golf, a najizvođenijom pjesmom godine bila je proglašena Oduzimaš mi dah vinkovačkog sastava Colonia.No, uz navedena svjetska i lokalnoeuropska zbivanja 23. kolovoza iste godine u općoj bolnici Sisak rodio se mali Karlo Agarević, tada prvo dijete svojih roditelja! Događaj sam po sebi nevažan dalje od njegove uže obitelji, zaključili bi tada skeptici, no bili bi u krivu, jer isti taj dječak izazvat će odjek koji će jednog dana osjetiti cca 1700 žitelja jednog malog pitoresknog seoceta virtualno nepoznatog, osim onima koji već bijahu u njemu.

Karlo Agarević
5.razred OŠ Ivo
Kozarčanin u Hrvatskoj
Dubici

Uspio je osvojiti prvo mjesto na županijskom natjecanju u Sisku s ponosom otišao je u Primoštenu i osvojio 7.mjesto na državnom natjecanju mladih tehničara, a nastavnica Štefica Debožević koja ga je vodila svu to vrijeme naravno ponosna je na njega.

Dvanaest ne tako dugih godina kasnije VW Golf je i dalje treći najprodavaniji auto, Colonia i dalje predvodi glazbene trendove, a naš Karlo je sada učenik petog razreda osnovne škole Ive Kozarčanina u Hrvatskoj Dubici. Svakodnevni posjeti školi redom su obilježeni uspjesima te se Karlo počinje profilirati u određenim predmetima, gdje se, čini se, naprosto izgubi u maštovitim kreacijama tehničke kulture. Nije trebalo dugo da i predmetna učiteljica uoči iskru u dječakovim očima svaki put kada dotakne pilicu i šperploču, te mu doskoči sa nesvakidašnjim prijedlogom pristupa školskom natjecanju iz spomenutog predmeta, na što Karlo, nakon promišljanja u trajnosti jedne pjesme Maje Šuput odgovara potvrdno. Nepotrebno je napominjati kako je naš protagonist, naprosto pomevši kokurenciju pred sobom i dalje ostao gladan te ga je učiteljica morala odvesti dalje na županijsko natjecanje gdje mu se, nakon obimnog prožimanja tamošnje konkurencije, apetit donekle smirio. Imavši nešto vremena prije odlaska na državno natjecanje, učiteljica i on razradili su plan i podvrgli se spartanskim vježbama ne bi li dosegli spretnost potrebnu za veliku ligu. Trodnevna epopeja znoja, ambicije i smiješno velikih količina radioničkog alata održana je u Primoštenu od 2.-4. travnja. Prvi dan služio je za odmor od puta i međusobna upoznavanja i odmjeravanja, naprosto iskreci borbeno-radnim elanom. Drugi dan bilo je vrijeme za pisanu teoriju u trajnosti jednog sunčanog sata koja je sadržavala svo građivo iz navedenog predmeta tijekom tekuće školske godine. Naš protagonist izvršio je zadano u određenom roku i napustio dvoranu, ne znajući vlastiti rezultat, niti se pretjerano brinući o istom, znajući da je sutrašnji dio praktične

naravi onaj na kojemu se stvaraju legende. Napokon, došlo je i jutro navedenog dana ničim ne dajući naslutiti svoj rasplet. Karlo se ustao, oprao zube, obukao se podivši ovratnik košulje na način na koji bi mu majka bila ponosna te sišao dolje na zajednički doručak. Ukupno 276 natjecatelja, od toga 21 natjecatelju njegovoj skupini (5. razredi), navukli su svoj ratnički pogled usmjeren skorašnjem dvoboju dostojnom samih Titana. Ohrabren majčnim poljupcima, očevim zagrljajem, bratovom prijetnjom kako će mu uzeti sobu ako se brzo ne vrati, pokrajnjim osmjehom svoje predmetne učiteljice Štefice Debožović, hrpom poruka ohrabrenja zaprimljenih putem Viber-a, WhatsApp-a i Facebook-a i mišlju koliko će brojeva mobitela pokupiti ako doista uspije osvojiti natjecanje, Karlo se s ostalima zaputio u veliku dvoranu. Zadatak im bijaše u maksimalno šest sati izraditi komodu od balze prema unaprijed zadanoj shemi. Karlo je zastao preplavljen sumnjom i osjećajem nedostatnosti, vjeđe su mu postale teške, a ruke slabe. Zar jedan dečko iz Hrvatske Dubice zaista može učiniti razliku?!- neprestano mu se vrzmalo po glavi. Osjetio je kako gubi tlo pod nogama počevši ogledati ljude po prostoriji, zamjećujući njihove prostrjelne poglede. Odjednom, pogled mu je zastao na njegovoj učiteljici, koja mu se unatoč ogromnom pritisku i dalje smiješila iz prikrajka kao da je sve u najboljem redu te je u tom trenu odlučio kako jedan dečko može učiniti vrašku razliku! Zaklopio je oči, duboko udahnuo te ih ponovno otvorio, smiren. Odbacio je sumnju jer ga je stezala oko vrata, skrenuo pogled iz smjera budućnosti jer je ona ionako kakvom ju sam odluči oblikovati. Skinuo je strah jer mu jednostavno nije pristajao uz današnju košulju te napokon, odložio je sunčane naočale jer je bilo tmurno te mu zaista nisu bile potrebne. Prionuo je poslu izenadivši se kako je lako zaboravljao na vrijeme i svijet oko sebe radeći ono što voli. Vika promatrača i ostali natjecatelji u njegovim očima bivali su svedeni na puke note zakulisne harmonije koja je nježno lepršala iznad i oko njega. Konačno, pretvorivši najveće strahove u vlastitu prednost završio je zadano u rekordnom dvoipolsatnom roku te mirno napustio borbenu arenu znajući da je dao sve od sebe. Nakon zbrajanja i prosuđivanja od strane žirija saznao je da je osvojio 7. mjesto, te je zadovoljan uspjehom samo mirno se prišapnuo Neka, dogodine ću bolje... Na putu natrag u autobusu je imao zagonetni osmijeh na licu, no ne zato što će, po dolasku kući moći od roditelja dobiti igraću konzolu po želji, već zato jer je znao da je spomenutim uspjehom znatno povećao dotadašnju neznatnu točkicu omiljenog mu mjesta na karti RH, te da će dugo proći prije negoli na odgovor: Iz Hrvatske Dubice sam., dobije podrugljivo: *Odakle?!*

PIŠE:

HRVOJE ZADRAVEC

ŠTEFICA DEBOGOVIĆ

Karlo Agarević, odličan matematičar, odličan likovnjak te izuzetno uredan u crtanju, a nadasve željan dodatnog znanja bio je prava osoba za uključivanje u natjecanje iz tehničke kulture. I tako je krenulo, na izvannastavnim aktivnostima marljivo je radio i pripremao se za natjecanje. Uvijek je tražio dodatne zadatke i nikad se nije žalio da ga to opterećuje. Samo takvi motivirani učenici mogu postići uspjeh što je naš Karlo i dokazao.

CARITAS

„Rano jutro je. Otvaram oči s većom lakćom, nego kada moram poći u školu, a vrijeme na mom satu pokazuje jednake brojke kao i radnim danom. No, ovaj put ne zvoni, alarm nije potreban, praznici su!

Unatoč tomu skupljam snagu i napuštam utočište topla pokrivača, ne bi li zakoračio u hladnoću prosinačkog jutra. Još uvijek snen, zagledam se kroz prozor, snijeg je prekrrio krovove i pločnike, pritom moje srce ispunivši radošću. Danas je sve drukčije, buđenje nije problem, doručak nekako ima slađi okus, čak mi ni primorano pranje zubi ne predstavlja takav napor kao inače. Svje je jednostavno za jednu nijansu ljepše, prisutnije, bolje, a razlog tomu je.....jer je Božić!! Ili točnije, božićno jutro. Hitrim pokretima skidam pidžamu i hrlim prema dnevnom boravku, a tamo....još nema nikoga. Mama i tata još spavaju, lampice na božićnom drvcu neumoljivo pjevaju, a ispod,...zapakirane kutije! Neke veće, neke manje, svaka krije iznenađenje dostojno moje ushićenosti. Lakim troskokom bacam se na koljena tik do drvca i pohlepno počinjem kidati omote, jedan po jedan, sve dok moja znatiželja ne bude zasićena. U taj čas majka ulazi u sobu dajući mi bučan

obraz i rekavši: sine!“. Otac zatim, nenasno napornim naručju, također ulazi što je netom učinila i

Nesumnjivo, koje obuhvaća bar većine naših osobnih iskustava, bilo da se ulozi brižnoga oca, malog ili malo većeg bače ili djeda, koji bi kasnije dobili vlastite

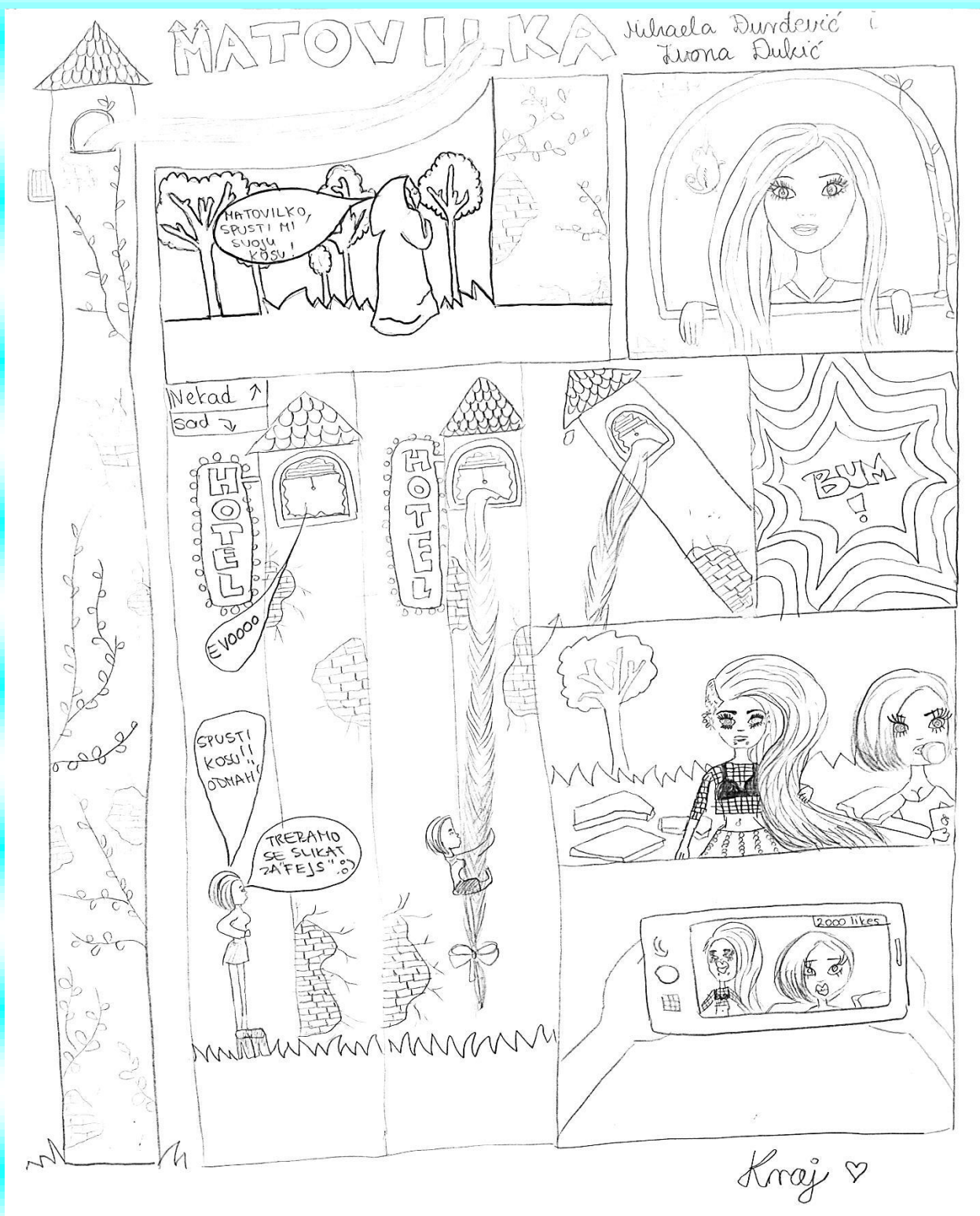
poljubac u „Sretan Božić, zajedno sa malim bratom u i ponavlja isto majka.“

božićno jutro djelomičan opis prazničnih prepoznajemo u umiljate majke, djeteta, ili pak trenutak retke. Imajući

na umu šarolikost božićnih dekoracija, zasitnost božićnih jela, opojnost mirisa, ili pak valcer pozitivnih osjećaja koji nas, nekontrolirano kolajući zrakom, naprosto obuzmu, ponekad možda i protiv naše volje, čini se kako samo jedna riječ može svesti sve te doživljaje pod svoje okrilje – idila?! No, u jeku božićne opijenosti kadri smo zaboraviti kako nisu svi blagoslovljeni vlastitom idilom, te kako se nemali broj djece budi pred, ne samo praznim božićnim drvcem, ili uopće bez njega, već i bez majke koja bi ih nagradila poljupcem ili oca koji bi ih zagrlio na to jutro pri kojem i najstariji među nama nisu prestari da bi bili maženi i tetošeni. Da bi pokazali kako nitko nije zaboravljen i izostavljen iz kruga darivanja, učenici i djelatnici OŠ Ive Kozarčanina su i ove godine, kao i prethodnih, učinili što su mogli skupljajući novac za udrugu Caritas koja se pobrine da se i najmanji među nama osjećaju dovoljno velikima da bi tažili ljubav i razumijevanje.

Piše: Anonymous

Matovilka

NAPRAVILE: Mihaela Đurđević i Ivona Đukić

Sveti Nikola

Sveti Nikola

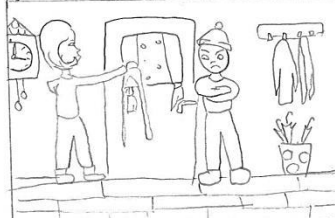
Mihaela Đurđević i Ivona Đukić

U jednom gradu snijeg je zatrpao svaku ulicu.

Sva djeca su vesela. svi se grudaju, sanjkaju i rade snjegoviće.

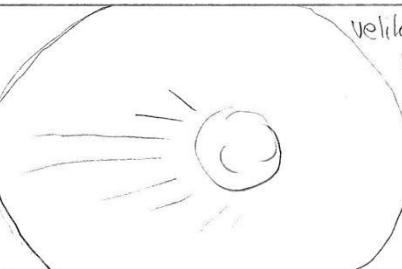
Svi se vole grudati i sanjkati, osim Petra. Namo ga mora tjerati van.

Vani se svi grudaju. Petar mrzi zimu. Mrzi grude, sanjkanje, snjegoviće, hladnoću.

Kad mu je odjednom u glavu doletjela

velika hladna gruda.

Petar je razmišljao o tome kako će doći kući i očistiti čizmice.

Petar je Svetog Nikolu dočekao u krevetu, bolestan.

KRAJ

NAPRAVILE: MIHAELA ĐURĐEVIĆ I IVONA ĐUKIĆ

Toma Babić

Fra Toma potječe iz obitelji koja se po ili nešto prije izbijanja Morejskog rata preselila pod vodstvom fratara sa područja župe Zmino prvo Skradin, pa onda u Velim. Rodio se u selu Velimu kod Stankovaca oko 1680. Kao dječak, svršio je na Visovcu osnovno i humanističko školovanje u samostanskoj školi i 28. lipnja 1701. ušao u novicijat. Filozofiju i teologiju učio je u Budimu od 1702. Zaređen je za svećenika 1707. Već kao mladi svećenik 19. listopada 1708. izabran je za samostanskog vikara na Visovcu. Bio je lektor bogoslovije u Šibeniku, gvardijan u Kninu (1713.), župnik, Krkovića i Polače (1715.-1719.), Skradina (1719.-1723.) i generalni vikar, župnik, Dubravica dekan, definitor provincije i gvardijan na Visovcu u četiri navrata. Za vrijeme župnikovanja u Skradinu zamjenik skradinskog biskupa. Fra Toma je bio u delegaciji koja je skupa s provincijalom fra Antom Markovićem išla u Slavoniju radi pitanja odcjepljenja od franjevačke provincije Bosne Srebrene, a onda je i potpisnik molbe koju su franjevci iz Dalmacije 4. ožujka 1734. uputili duždu u Veneciju da se odobri osnivanje nove franjevačke provincije u Dalmaciji.

Fra Toma potječe iz obitelji koja se po ili nešto prije izbijanja Morejskog rata preselila pod vodstvom fratara sa područja župe Zmino prvo u Skradin, pa onda u Velim. Rodio se u selu Velimu kod Stankovaca oko 1680. Kao dječak, svršio je na Visovcu osnovno i humanističko školovanje u samostanskoj školi i 28. lipnja 1701. ušao u novicijat. Filozofiju i teologiju učio je u Budimu od 1702. Zaređen je za svećenika 1707. Već kao mladi svećenik 19. listopada 1708. izabran je za samostanskog vikara na Visovcu. Bio je lektor bogoslovije u Šibeniku, gvardijan u Kninu župnik, Krkovića i Polače, Skradina i generalni vikar, župnik, Dubravica (1723.-1732.), dekan, definitor provincije (1723.-1726.) i gvardijan na Visovcu u četiri navrata (Za vrijeme župnikovanja u Skradinu zamjenik skradinskog biskupa. Fra Toma je bio u delegaciji koja je skupa s provincijalom fra Antom Markovićem išla u Slavoniju radi pitanja odcjepljenja od franjevačke provincije Bosne Srebrene, a onda je i potpisnik molbe koju su franjevci iz Dalmacije 4. ožujka 1734. uputili duždu u Veneciju da se odobri osnivanje nove franjevačke provincije u Dalmaciji.

Filmovi danas

Divergent (2014)

Radnja filma događa se u budućnosti gdje je društvo podijeljeno u 5 kasti. Tinejdžeri su ti koji moraju odlučiti ostaju li u svojoj kasti ili prelaze u drugu do kraja života. Tris Prior pravi je izbor koji će svakog iznenaditi. Ona i njezini novi prijatelji moraju proći vrlo oštar proces da bi mogli živjeti u svijetu koji su izabrali. Vrlo zahtjevni tjelesni i psihički testovi su pred njima. Tris krije veliku tajnu, ona je DRUKČIJA, što znači da ne pripada niti jednoj grupi i mora biti ubijena, ali upoznaje vođu svoje grupe koji također krije tajnu...

Uloge: Kate Winslet, Theo James, Shailene Woodley

Redatelj: Neil Burger

LOL (2012)

REDATELJ: Lisa Azuelos

ULOGI: Miley Cyrus, Douglas Booth, Ashley Greene

ŽANR: romantična komedija

TRAJANJE FILMA: 97 minuta

GODINA: 2012

SADRŽAJ FILMA:

Početak nove školske godine, Lolino srce slomi njezin dečko, međutim iznenađenje joj sprema najbolji prijatelj Kyle, glazbenik u usponu, koji joj otkriva svoje osjećaje. U svijetu povezanom YouTubeom, iTunesima i Facebookom, Lola

(Cyrus) i njezini prijatelji moraju balansirati između pritiska srednjoškolskih ljubavi i prijateljstava, istovremeno izbjegavajući svoje ponekad "naporne" i zbunjene roditelje.

Kad Lolina mama, Anne (Moore), "slučajno" pročita dnevnik svoje kćeri, shvaća koliko se produbio njihov međusobni komunikacijski jaz. Kroz smiješne i dirljive trenutke između majke i kćeri, LOL je autentična priča o sazrijevanju koja savršeno ocrtava duh današnjosti.

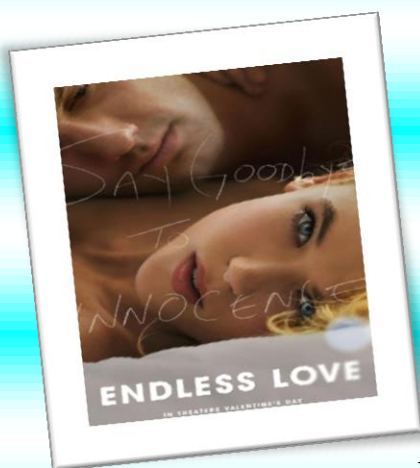
Stuck in love 2013

Žanr: drama, komedija

Režija: Josh Boone

Uloge: Kristen Bell, Logan Lerman, Jennifer Connelly

William Borgens je priznati autor koji nije napisao ni riječi od kad ga je žena napustila prije tri godine. Osim što povremeno špijunira ženu i spava s oženjenom susjedom Triciom, on mora odgajati i svoju djecu, tinejdžere Samantha i Rustyja. Samantha je mladi pisac kojoj objavljuju prvu knjigu, dok Rusty želi postati pisac fantasy knjiga. Kroz priče svih troje saznajemo kako završetak nečega postaje početak nečega novog te da su druge prilike itekako moguće.

Endless love (2014)

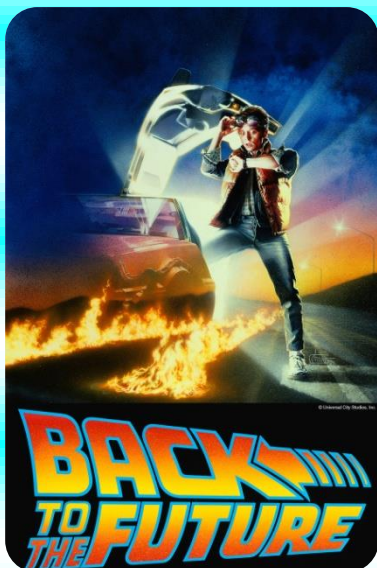
Žanr: [drama](#), [romansa](#)

Režija: [Shana Feste](#)

Uloge: [Gabriella Wilde](#), [Alex Pettyfer](#), [Bruce Greenwood](#)

Film koji govori o ljubavi na prvi pogled između bogate djevojke iz privilegiranog društva te karizmatičnog mladića s mračnom prošlošću. Ubrzo započinju strastvenu ljubavnu aferu koja će postajati sve čvršća kako nastojanja njihovih roditelja da ih razdvoje postaju jača. Sve tajne će izaći na vidjelo, a njihova ljubav će biti stavljena pred najveće izazove.

nekad

Samo dvadesetak, tridesetak godina ranije situacija u Hollywoodu bila je znatno drukčija. Filmski efekti bili su milijama daleko od svojih današnjih mogućnosti, a opet, filmski doživljaj bio je znatno izraženiji. Tada bi film gledatelju ponudio samo dio slagalice, dok bi se za ostatak trebala pobrinuti njegova vlastita mašta.

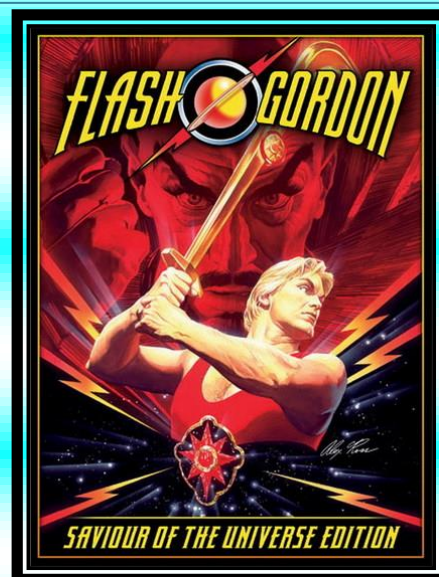
Tko se ne sjeća Martyja McFlyja koji opetovano tri puta riskira vlastiti život, a da ne spominjemo stabilnost prostorno-vremenskog rascjepa, ne bi li očuvao brak svojih roditelja i vlastitu prošlost, time si osiguravši kakvu-takvu budućnost. Naravno, sve to uz vjernu znanstvenu i moralnu potporu Doca!

A tek ova ekipa, koja skupinu sumnjivih slučajno nailazi na galiju skrivenu u podzemnoj pećini sa blagom još uvijek netaknutim na njoj?! priča je već izlizana, bezvremena, što popularnost danas, za šuškanja o nastavka sa postavom. Štoga ste ga gledali, a time zavoljeli, vjerojatno se se i u novom nastavku (ako ga bude) pojaviti mali azijat zaslužan za većinu amaterskih izuma uz pomoć kojih su uporno uspijevali uzmaći glavnim negativcima!

slijedeći likova sasvim piratsku ogromnoj njenim potpuno Naravno, no izvedba govori i njena očito dostatna snimanju originalnom bilo, vi koji i neizbježno nadate kako će

No ništa, apsolutno ništa, ne može se mjeriti sa 190 cm i tada 108 kg čistih mišića koje nas je posjetilo 1980. godine. On je osvjetnik i muškarčina; on je napadač američkog nogometa poslan na drugi planet ne bi li obranio Zemlju od tiranskog vladara; on je preteča klasičnog tipa kasnijih superjunaka; on je alfa i omega međuzvezdane borbe i mira u galaksiji; on je....FLASH GORDON!! Naime, kada okrutni intergalaktički car Ming zaprijeti miru na Zemlji i ostalim planetima koji drže do sebe, mi ne šaljemo bezosjećajnog Transformera ili tipa u uskom plavo-crvenom trikou da ga zaprlja paučinom, već na prvi pogled običnog, mada znatno nabildanog i natprosječno meke kose, Amerikanca koji povremeno igra američki nogomet. On pritom porazi spomenutog cara i sve njegove pobornike, uspostavi mir, osvoji glavnu curu (pritom slomivši još par usputnih, bespomoćnih srdaca), čak mu i ponude mjesto novog cara, što on skromno odbija, a sve to došavši u bitku naoružan samo osmjehom, obiljem entuzijazma i jajastom loptom njegova omiljena sporta, koja se sasvim slučajno našla u priči. Ako je ikada postojala priča koja bolje oslikava premisu kako svatko, uz dovoljno upornosti, može postati junak, izazivam zainteresirane nek' mi ju predoče! Pritom sretno...

ZAKLJUČAK:

Film prije: bio je skuplji i duži projekt koji se radio i do godinu dana te je bilo teško pronaći dobre glumce. Tada još nisu bile raširene glumačke akademije pa su se organizirale razne audicije. Neki su filmovi bili crno-bijeli i kraći od današnjih filmova, a podvrste filmova nisu još bile tako raširene. No glavna razlika, rekla bih, bila je što su se filmovi mogli gledati samo u kinima!

Film danas: filmovi su puno pristupačniji i mogu se gledati na televiziji, DVD-u, skinuti sa interneta, gledati online....Snimi se više od 300 filmova godišnje samo u Americi, a duplo više u ostatku svijeta, prilikom čega je Indija najveći proizvođač filmova u posljednje 4 god. Danas su najpopularniji znanstvenofantastični filmovi i to često u 3D, a unatrag godinu-dvije čak i 4D izdanju u kinima. Nekada samo u prvom tjednu prikazivanja zarade i do 500 milijuna dolara!

Pripremili:

Patricija Tauković & Hrvoje Zdravec

Top knjige u 2014. godini

BY · HO · R · NE · HO · VO · VA

GREŠKE U NAŠIM ZVIJEZDAMA

Autor: [John Green](#)

Augustus ima sedamnaest godina, Hazel šesnaest. Sretnu se i zaljube jedno u drugo. Ona ima rak u posljednjoj

fazi, a on je zloćudnu bolest pobijedio, no pritom ostao bez noge. Savršeno se nadopunjuju, povezuje ih osobit pogled na život i bolest od koje boluju... Njihov zajednički put traje svega nekoliko mjeseci i kao svaka velika ljubavna priča

završava smrću. Ipak, ovo nije knjiga o smrti, već o ljubavi. O tome da junaci izbliza ne moraju biti onakvi kakvima smo ih zamišljali, da svijet nije mjesto na kojem se ostvaruju želje i da istinska hrabrost ne mora uvijek

spasiti čovječanstvo. O tome da je i nekoliko mjeseci dovoljno vremena za proživjeti malu vječnost i da su neke beskonačnosti veće od drugih. Originalna knjiga puna osjećaja napisana je s izvanrednim smislom za humor i sarkazam, a zahvaljujući autorovom pripovjedačkom talentu ostavlja na čitatelja izniman dojam.

(op.a. Ako vam ovo zvuči dobro, pogledajte istoimeni film. Sigurno će vas ostaviti bez daha...i suhih očiju!)

DOM GOSPOĐICE ČUDNOVATU DJECU

Ransom Riggs

Život šesnaestogodišnjeg se u njemu ne događa ništa čitateljevu pozornost, sve dok iznenadna djedova smrt.

odgonetnuti prilično sumnjive okolnosti pod kojima se ona zbila, u ruke mu dospjeva tajnovito pismo koje ga odvodi na daleki velški otok gdje otkriva ruševine doma gospođice Peregrine za čudnovatu djecu.

Dok Jacob istražuje napuštene sobe i hodnike u razrušenoj kući, postaje mu jasno da ta djeca nisu bila samo čudnovata.....možda su bila i opasna te time možda s pravom izolirana na napuštenome otoku. Koliko god se to činilo nemogućim, možda su nekako još uvijek živa...

PEREGRIN ZA

Jacoba teče posve mirno te neobično, što bi zaokupilo ga ne zadesi strašna i Pokušavajući

Christiane F. - Mi djeca s kolodvora Zoo

Christiane je trinaestogodišnja djevojka koja živi s majkom i sestrom u jednomu od betonskih nebodera berlinske četvrti Gropiusstadt, četvrti u kojoj uglavnom žive ljudi s ozbiljnim socijalnim problemima, nakon što ih je napustio otac nasilnik.

Ne imajući moralnu obiteljsku potporu, počinje se družiti s mladima iz škole koji svi redom konzumiraju alkohol i lake droge te izlaze u obližnju popularnu diskoteku. Ovdje upoznaje mladića Detleva s kojim se odmah zbližava. On

ju, također ne skrivajući svoje osjećaje prema njoj, uvodi u svoje društvo u kojemu su svi ovisnici o heroinu. Malo pomalo i Christiane postaje dio tog svijeta...

....i mi mladi čitamo, suprotno uvriježenom mišljenju...bar ponekad ;-)

Puls

Mi djeca
s kolodvora
ZOO

Christiane F.

SysPrint

England's History

King Arthur

King Arthur is a legendary British leader of the late 5th and early 6th centurie, who, according to

medieval histories and romances, led the defence of Britain against Saxon invaders in the early 6th century. The details of Arthur's story are mainly composed of folklore and literary invention, and his historical existence is debated and disputed by modern historians. By defeating the Saxons alongside his faithful friend Lancelot and his loving wife Guinevere, Arthur, as a king, established an empire over Britain, Ireland, Iceland, Norway and Gaul.

Excalibur is the legendary sword of King Arthur, sometimes attributed with magical powers or associated with the rightful sovereignty of Great Britain. Sometimes Excalibur and the Sword in the Stone (the proof of Arthur's lineage) are said to be the same weapon, but in most versions they are considered separate. The sword was associated with the Arthurian legend very early. In Welsh, the sword is called Caledfwlch.

In Arthurian romance, a number of explanations are given for Arthur's possession of Excalibur. In Robert de Boron's Merlin, Arthur obtained the throne by pulling the sword from a stone.

Pripremio i obradio: Florijan Paškovski

Unsere Traumreise nach München

Ich *Naše putovanje iz snova u München*
Deutsch

Grupa učenika osmog razreda koji već petu godinu pohađaju izbornu nastavu njemačkog jezika na trenutak su imali priliku otputovati u München, u grad koji ostavlja dojam ležernog, turističkog grada, ali koji na neki čudnovat i skriven način obavlja svoje obaveze metropole.

Iako se potovanje u München odvijalo u mašti učenika, to ih nije spriječilo da napišu zašto su odlučili posjetiti baš München i koje bi znamenitosti najradije vidjeli.

Učenici Lucija Lončar, Marina Pavić, Marija Ponjavić, Dario Šimić i Marko Kukolj odlučili su se prije putovanja informirati o samom gradu, sakupiti nekoliko općih informacija.

Učenici su saznali da München na staronjemačkom znači redovničko mjesto, da je smješten na obalama rijeke Isar sjeverno od bavarskih Alpa te je iza Berlina i Hamburga, s populacijom od 1.35 milijuna, treći najveći grad u Njemačkoj. Boje grada, preuzete od Svetog Rimskog carstva još u 14-om stoljeću, jesu crna i zlatna, a sam moto grada, „München mag dich!“, datira od Svjetskog nogometnog prvenstva 2006. godine.

Nakon što su saznali najosnovnije, učenica Lucija Lončar detaljno je provjerila sve prijevozne opcije kako bi njezina grupa sigurno i na

najpovoljniji način stigla u München.

Stoga se grupa odlučila za vlak.

Nakon 9 sati putovanja **endlich in Berlin! Napokon u Berlinu!**

Od mnoštva znamenitosti i događanja koja München pruža, naši su osmaši odlučili izdvojiti one znamenitosti koje su ih najviše impresionirali. Stoga je učenica Lucija Lončar izdvojila:

Hochhaus Uptown in Moosach: Najviša zgrada u Münchenu s visinom od 146 metara

Allianz Arena: Jedan od najmodernijih stadiona na svijetu s kapacitetom od 69 901 mjesta.

Paulskirche in der Ludwigsvorstadt: Prva župna crkva u Münchenu koja je jedinstvena po svom 97 metara visokom istočnom tornju.

U kratkom intervjuu Lucija nam je otkrila još jedan razlog zašto je željela posjetiti München:

Učiteljica: „Lucija, gibt es in München eine bekannte Person, die du kennenlernen

möchtest?“ („Lucija, postoji li neka slavna osoba koju bi željela upoznati u Münchenu?“)

Lucija: „Ja, Mario Manžukić!!!“

Also, hier gibt es Fußballclub Bayern München, wo meine Lieblingsfußballspieler spielt-Mario Mandžukić.

Pripremila: Lucija Lončar, 8.r.

Vredila: Marina Milunić, prof. njem. jezika

Priroda i Ja!

Cvrkut ptica u zoru me budi,
pa i ja za zrakom žudim.

Upodne crkva zvoni glasno,
sunce obasjano strasno.

Miris ljubičasta cvijeta,
ljubav mene i svijeta.

Kad u voćnjak zađem,
pa jabuke pronađem,
pojedem ih slasno
nije slano, a ni masno.

Dok gledam voćnjak,
mislina letim kao čarobnjak.

Priroda i ja,
prijatelja dva,
svakog dana
druga događanja.

I tako svaki dan mirisan i radostan.

ANTONIO ABAZA 7.R

Priroda i Ja!

Priroda je bogatstvo slike i zvuka,
jer na nebu vidimo
ptica let i čujemo ptica cvrkut.

Odemo li na livadu,
zamirišat će nam jorgovani i
tratinčice.

Odemo li u voćnjak,
i uberemo jabuku ili krušku
osjetit ćemo njen slasni okus.

sve navedeno je priroda koju ljudi
ruše i zagađuju,
zato nebacajmo smeće,
nedirajmo cvijeće
i bit će sreće!

IVAN ČORIĆ 7.R

Priroda i Ja!

Kad se probudi cvijeće ,
Znamo da stiže proljeće .

Medo se budi
I za ukusnom bobicama žudi .

I uz potok što žubori ,
Jaglac se za svoju žutu boju bori .

Meko krzno malog zeca .
diraju da mala djeca .

Pčela se probudila
za mirisom meda polučila.

Nema više hladne zime ,
o hlanoči se više ne brine.

IVONA ĐUKIĆ 7.R

MATURALAC!!

Naši dani na Maturalcu!

Ma tko li je ukrao naočale??

Ljudi
Dosadni
stee!!

Dođosmo mi tako nadomak Puli, u jedno turističko naselje po imenu Centinera. Pratile su nas učiteljice Ana Mandić i Željka Vrđuka. Zabava putem i odličan smještaj bili su nadmašeni jedino vedrinom

vremena koje nas je pratilo. Svaki nam je dan bilo zabavno, kupali smo se i imali najboljeg turističkog vodiča i gotovo jednako zanimljivog vozača. Zajedno smo razgledali razne znamenitosti Istre, išli u Aquarium u Puli, posjetili Brijune i još mnogo toga što nam je ostalo u maglovitom sjećanju, uvelike zbog dobrog provoda. Sve je

teklo po planu, dok nam jednog dana iz hotela nisu počele nestajati stvari (slika odozgora). Zlosretnu okolnost nekako smo pregrmili, no

Daj makni se vidiš da se slikamo!!

Alo ljudi, što je vama? Mislim ono.... zašto ližete i ljubite to?!!

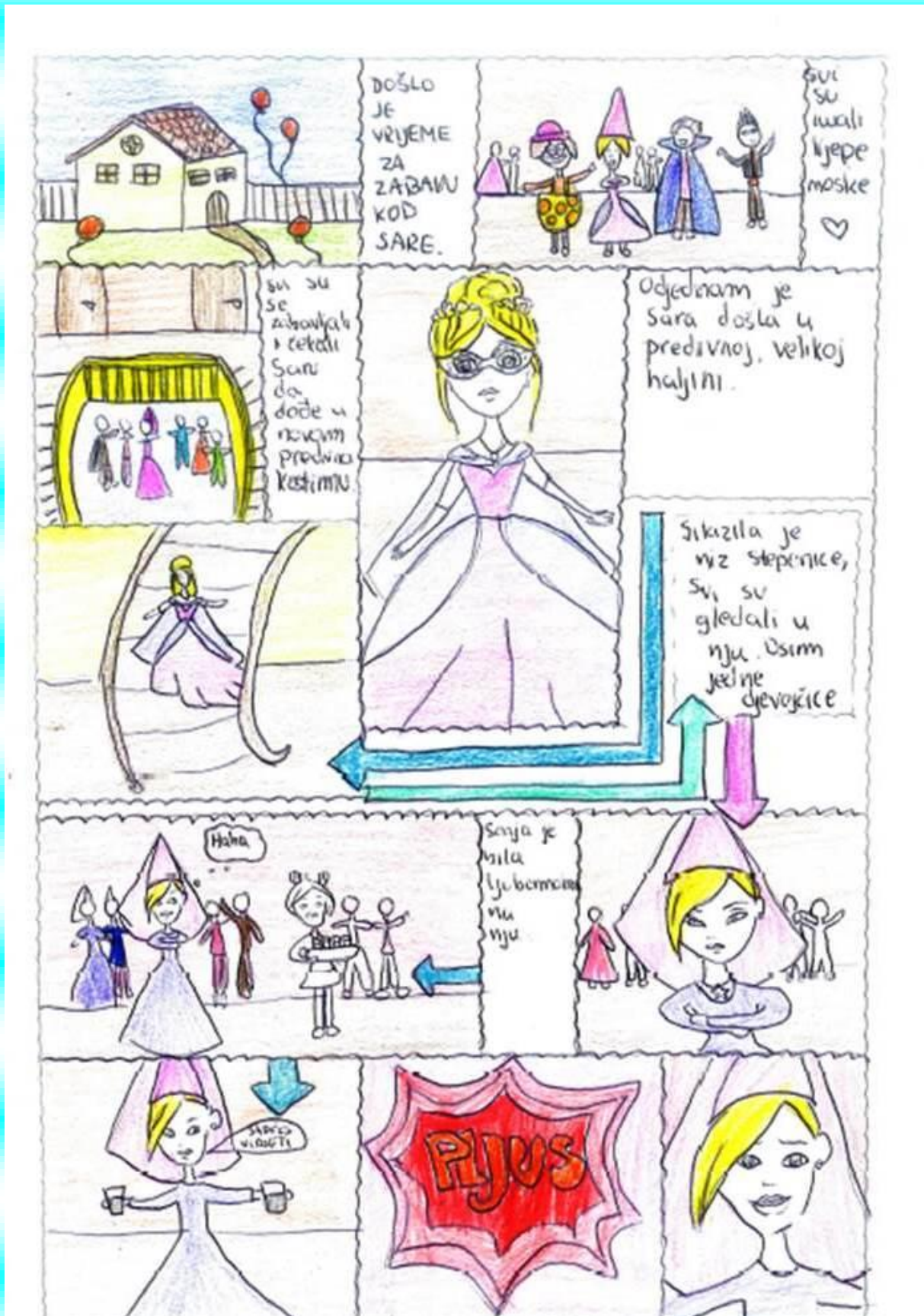
Ljudi vidite kako sam lijep!!

krivca na kraju nismo pronašli. Unatoč tome, nastojali smo se zabaviti upoznavši jednog zanimljivog konobara koji nam je htio naplatiti 4 soka 400 kuna, no shvativši da se šali, do suza smo se nasmijali. Obzirom da mi nismo bili jedina škola u to vrijeme, u tom hotelu, imali smo i društvo. Naši osmaši upoznali su neke cure s kojima

su razmjenili brojeve mobitela, facebook i OIB, i tako.....(ostatak je između njih, autora ovog teksta i Svevišnjeg). No, na kraju svi smo bili prilično tužni što odlazimo. Naš vozač Damir Abramović i turistički vodič Davor Beloglavec bili su tako dobri prema nama da smo se na kraju puta jedva rastali od njih. Naravno, zahvalili smo im na lijepom putovanju, ispričali se zbog pretrpljenog vikanja po hodnicima na koje su učiteljice Ana i Željka morale reagirati, no sve u svemu, bilo je fantastično i uspjeli su nas izdurati!!

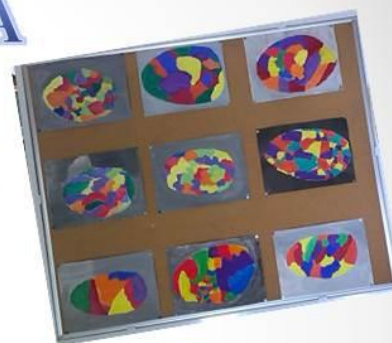
Kreirao:
Skup nadobudnih autora..

RADOVI NAŠIH MALIH UČENIKA

Naši vrijedni knjižničari

SADRŽAJ:

Uvod	2
Što je škola.....	2
Prvašići	3
Oda osmom razredu.....	5
Sudjelovanje škole na državnom natjecanju iz tehničke kulture	7
Caritas.....	9
Strip Matovilka	10
Strip Sveti Nikola.....	11
Toma Babić	12
Filmovi danas	13
Top knjige u 2014.godini	17
England's History.....	19
Unsere Traumreise nach München	21
Priroda i Ja	23
Maturalac	24
Strip Maškare.....	26
Radovi naših malih učenika	29
Naši vrijedni knjižničari	29

REDAKCIJA UČENIČKOG LISTA MLADI DUB

UREDNIŠTVO:

NOVINARSKA GRUPA UČENIKA ŠKOLE:

Abaza Antonio (7.r.)

Mihaela Đurđević (7.r.)

Ivona Đukić (7.r.)

Florijan Paškovski (7.r.)

Lucija Lončar (8.r.)

Patricia Tauković (8.r.)

UČITELJ:

Hrvoje Zadravec, vjeroučitelj

LEKTORI:

Marijana Hrgešić, učiteljica

Željka Vrđuka, učiteljica

ADRESA ŠKOLE:

OSNOVNA ŠKOLA „IVO KOZARČANIN“

TOMISLAVA BOGIĆA 2

44 450 HRVATSKA DUBICA

ured@os-ikozarcanin-hrvatskadubica.skole.hr